

równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy⁽¹⁾ lub ogólną zasadę prawa wspólnotowego dotyczącą zakazu dyskryminacji ze względu na wiek należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniom prawa krajowego, które uznają zawarte w układach zbiorowych uregulowanie granicy wieku dla pilotów, wynikające ze względów związanych z zagwarantowaniem bezpieczeństwa lotów?

(¹) Dz.U. L 303, s. 16.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) wydanego w dniu 15 września 2009 r. w sprawie T-446/07 Royal Appliance International GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory); uczestnik postępowania: BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH, wniesione w dniu 18 listopada 2009 r. przez Royal Appliance International GmbH

(Sprawa C-448/09 P)

(2010/C 24/56)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Royal Appliance International GmbH (przedstawiciele: adwokat K.J. Michaeli i M. Schork)

Uczestnicy postępowania:

- Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)
- BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylene wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 15 września 2009 r. w sprawie T 446/07;
- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 3 października 2007 r. w sprawie R 572/2006 4;
- nakazanie stronie pozwanej i interwenientowi pokrycia kosztów własnych i kosztów poniesionych przez wnoszącą odwołanie zarówno w pierwszej instancji, jak i w postępowaniu odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejszy środek zaskarżenia został wniesiony przeciwko wyrokowi Sądu Pierwszej Instancji, na mocy którego utrzymano w mocy decyzję Izby Odwoławczej OHIM z dnia 3 października 2007 r. W przekonaniu Sądu i Izby Odwoławczej w przypadku przywołanego w sprzeciwie niemieckiego znaku towarowego „sensixx” i znaku towarowego „Centrixx” zgłoszonego dla towaru „odkurzacz” występuje prawdopodobieństwo wprowa-

dzenia w błąd. Po wydaniu decyzji przez Izbę Odwoławczą, ale przed rozprawą przed Sądem, znak towarowy, na który powołano się w sprzeciwie, został prawomocnie wykreślony z rejestru dla towaru „odkurzacz”. Sąd oddalił złożony w następstwie tego zdarzenia wniosek o zawieszenie postępowania, a fakt wykreślenia znaku towarowego, na który powołano się w sprzeciwie, uznał za prawnie nieistotny, ponieważ nie stanowił faktycznych ani prawnych ram sporu rozstrzyganego przed Izbą Odwoławczą. Sąd stwierdził, że okoliczność ta nie powinna zostać uwzględniona.

Wnosząca odwołanie uważa, że Sąd, nie uwzględniając wykreślenia znaku towarowego, naruszył prawne przesłanki zawieszenia postępowania określone w art. 77 regulaminu. Rozstrzygająca w niniejszym sporze zmiana podstawy faktycznej dotyczy ważności znaku towarowego przywołanego w sprzeciwie, na którą wnosząca odwołania nie ma żadnego wpływu. Zmiana ta powoduje przepadek podstawy sprzeciwu i bezwzględnie powinna być zostać wzięta pod uwagę. Takie rozstrzygnięcie wynika z przysługującego wnoszącej odwołanie podstawowego prawa własności, które obejmuje również zgłoszenie znaku towarowego. W rezultacie odmowy uwzględnienia wcześniejszego orzeczenia Oberlandesgerichts München dotyczącego wykreślenia znaku towarowego, na który powołano się w sprzeciwie, Sąd zbadał podobieństwo wykazów towarów dwóch znaków towarowych, z których jeden w chwili rozstrzygania był prawie w całości wykreślony z rejestru. W wyniku tego Sąd naruszył art. 45 rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, ponieważ w chwili wydania rozstrzygnięcia nie istniały już prawa osoby trzeciej, zważywszy na to, że wykreślenie znaku towarowego, na który powołano się w sprzeciwie, było już wtedy jak najbardziej pewne. Sądy wspólnotowe same dopuściły wyjątek od zakazu uwzględniania nowych okoliczności, uznając, że orzeczenia sądów krajowych winny być brane pod uwagę również wtedy, gdy są przywoływane po raz pierwszy w postępowaniu przed Sądem. Powinno mieć to miejsce zwłaszcza wówczas, gdy wnosząca odwołanie nie ma żadnego wpływu na moment wydania decyzji przez Izbę Odwoławczą, który w niniejszym przypadku przypadał na chwilę tuż przed upływem pięcioletniego okresu zwolnienia z obowiązku używania znaku towarowego, jako że wybór tego momentu zależy wyłącznie od uznania izby odwoławczej. Oparta na tak arbitralnej podstawie decyzja w przedmiocie rejestracji znaku towarowego zaprzecza duchowi i celowi wspólnotowego prawa znaków towarowych.

Wnosząca odwołanie podnosi ponadto błędne zastosowanie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego. Sąd nie wypełnił w pełni ciężących na nim obowiązków rozpoznania sprawy i uzasadnienia. Nie uwzględnił on istotnych okoliczności dotyczących rozpatrywanych towarów i wywoływanej u konsumentów reakcji na nie, a w konsekwencji przyjął błędne kryterium oceny wykazywanego przez nich poziomu uwagi i podobieństwa towarów. Przy rozpatrywaniu podobieństwa znaków towarowych Sąd nie ocenił występujących między nimi podobieństw i różnic w sposób identyczny i zwłaszcza przy analizie podobieństwa prezentacji graficznej oparł swą ocenę na podobieństwach nieistotnych. Sąd nie uwzględnił sposobu wymowy zgłoszonego znaku towarowego przez właściwy tutaj niemieckojęzyczny krąg odbiorców i potwierdził jedynie podnoszoną w skardze sprzeczność oceny brzmieniowego i koncepcyjnego podobieństwa znaków, przyznając podobieństwo zgłoszonego znaku do wyrazu „center”, jednak odrzucając możliwość skojarzenia go z

tym słowem. Taka ocena nie uwzględnia podstawowych reguł fonetyki, ponieważ zakłada, że końcówka „xx” będzie wymawiana wyjątkowo dźwięcznie, i wypacza zawarte w skardze wywody dotyczące stanu faktycznego, insynuując, że wnosząca odwołanie odmawia obu rozpatrywanym znakom jasnego znaczenia. Wreszcie Sąd nieprawidłowo ocenił przesłanki prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd, ponieważ nie rozpatrzył poziomu uwagi wykazywanego przez odbiorców przy zakupie towarów, i w rezultacie błędnie zrównał postrzeganie brzmieniowe z wizualnym.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (siódma izba) wydanego w dniu 16 września 2009 r. w sprawie T-162/07 Pigasos Alieftiki Naftiki Etaireia przeciwko Radzie Unii Europejskiej i Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 18 listopada 2009 r. przez spółkę Pigasos Alieftiki Naftiki Etaireia

(Sprawa C-451/09 P)

(2010/C 24/57)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Pigasos Alieftiki Naftiki Etaireia (przedstawiciele: N. Skandamis i M. Perakis, adwokaci)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej i Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącej odwołanie

- uwzględnienie niniejszego odwołania i uchylenie wyroku wydanego przez siódmą izbę Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich dnia 16 września 2009 r. w sprawie T-162/07, ze względu na jego niejednoznaczne i niewystarczające uzasadnienie, błędną wykładnię pojęć prawnych przywołanych w odwołaniu i dokonanie przez Sąd błędnej oceny dowodów przedstawionych w pierwszej instancji;
- stwierdzenie, że stan postępowania pozwala na wydanie orzeczenia w sprawie (art. 61 akapit pierwszy statutu Trybunału) oraz wydanie orzeczenia ostatecznego;

Tytułem żądania ewentualnego

- przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Pierwszej Instancji, aby orzekł w przedmiocie odwołania wniesionego dnia 8 maja 2007 r. przeciwko Radzie Unii Europejskiej i Komisji Europejskiej zmierzającego do uzyskania naprawienia szkody, jaką wyrządziły wspomniane instytucje swoimi niezgodnymi z prawem działaniami i zaniechaniami, tak jak jest to opisane w skardze wniesionej w pierwszej instancji;

— obciążenie Rady i Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W drodze odwołania wniesionego dnia 16 listopada 2009 r. spółka Pigasos Alieftiki Naftiki Etaireia zakwestionowała wyrok wydany przez Sąd Pierwszej Instancji dnia 16 września 2009 r. w sprawie T-162/07, podnosząc, że Sąd naruszył prawo wspólnotowe przez to, że oparł swój wyrok na niewystarczającym uzasadnieniu, a także na błędnej wykładni niektórych pojęć prawnych oraz błędnej ocenie przedstawionych dowodów.

W szczególności:

- I. Sąd uznał przepisy rozporządzenia nr 2454/93, zgodnie z którymi formularz T2M jest jedynym dopuszczalnym środkiem umożliwiającym udowodnienie statusu wspólnotowego produktów rybołówstwa morskiego złowionych na wodach międzynarodowych i przetransportowanych przez obszar państwa trzeciego, za niezbędne i zgodne z zasadą proporcjonalności. Według wnoszącej odwołanie Sąd nie odniósł się do całości jej zarzutów i argumentów, a zwłaszcza do tych, które dotyczą możliwości określenia przez ustawodawcę wspólnotowego alternatywnych środków dowodowych w szczególności wobec nieprzydatności rozpatrywanego środka do zagwarantowania wymiany handlowej. Ponadto Sąd nie uzasadnił wystarczająco swoich wniosków, co do niezbędności i proporcjonalności uregulowań wspólnotowych oraz błędnie zinterpretował charakter dokumentu T2M, jako dokumentu o zasadniczym znaczeniu dla prawa do swobodnego przepływu.
- II. Według wnoszącej odwołanie to w wyniku błędnej interpretacji przedstawionych dowodów Sąd uznał, że dokumenty dostarczone spółce Pigasos przez organy celne Tunezji nie zawierały treści odpowiadającej treści pola 13 formularza T2M. Jednak z całości akt wynika, że produkty rybołówstwa stanowią przedmiot takiego samego stałego nadzoru ze strony organów celnych Tunezji, jaki wymagany jest przez dokument T2M. Dokumenty dostarczone przez organy Tunezji potwierdzają bowiem, że produkty rybołówstwa znajdowały się na terytorium Tunezji w procedurze „tranzytu”, co w prawie krajowym oznacza sprawowanie przez organy celne stałej kontroli, takiej jak kontrola, której przeprowadzenie musi być poświadczony w polu 13 dokumentu T2M.
- III. Uznając ponadto, że spółka Pigasos nie dowiodła zachowania wymaganej staranności w ramach działalności prowadzonej przez nią w Tunezji, Sąd Pierwszej Instancji dokonał — według wnoszącej odwołanie — błędnej wykładni tego pojęcia oraz zwiększył stopień uważności i staranności wymaganej od przedsiębiorcy, aż do nakazania mu całkowitej nieufności w stosunku do zachowania organów wykonawczych państw trzecich wyłącznie na tej podstawie, że nie są one związane prawem wspólnotowym.